

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Романенко Наталії Євгеніївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини першої статті 483 Митного кодексу України

К и ї в
25 лютого 2025 року
№ 23-3(II)/2025

Справа № 3-15/2025(31/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Романенко Наталії Євгеніївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини першої статті 483 Митного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Романенко Н.Є. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 41, частині другій статті 61 Конституції України (конституційність)

абзац другий частини першої статті 483 Митного кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною першою статті 483 Кодексу переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, тобто з використанням спеціально виготовлених сховищ (тайників) та інших засобів або способів, що утруднюють виявлення таких товарів, або шляхом надання одним товарам вигляду інших, або з поданням митному органу як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві відомості щодо найменування товарів, їх ваги (з урахуванням допустимих втрат за належних умов зберігання і транспортування) або кількості, країни походження, відправника та/або одержувача, кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, неправдиві відомості, необхідні для визначення коду товару згідно з УКТ ЗЕД та його митної вартості (абзац перший), –

має наслідком накладення штрафу в розмірі від 50 до 100 відсотків вартості товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, або з конфіскацією товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю (абзац другий).

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Головний державний інспектор оперативного відділу управління боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил Дніпровської митниці Курбанов Є.В. 3 червня 2024 року склав стосовно Романенко Н.Є. протокол № 0098/11000/24 про порушення митних правил. У протоколі зазначив,

що під час здійснення перевірки законності ввезення на митну територію України транспортних засобів як гуманітарної допомоги зі звільненням від сплати обов'язкових митних платежів встановлено, що Романенко Н.Є. перемістила через митний кордон України з приховуванням від митного контролю товар – транспортний засіб „*OPEL ZAFIRA*“ 2008 року випуску – шляхом подання до митного органу як підстави для переміщення цього товару документів, а саме: декларації про перелік товарів, що визнаються гуманітарною допомогою, від 1 жовтня 2022 року та листа військової частини А4608 – що містили неправдиві відомості про одержувача.

Кіровський районний суд міста Дніпропетровська постановою від 12 серпня 2024 року, залишеною без змін постановою Дніпровського апеляційного суду від 23 жовтня 2024 року, визнав Романенко Н.Є. винною у вчиненні правопорушення, передбаченого частиною першою статті 483 Кодексу, та наклав на неї стягнення у виді штрафу в розмірі 50 відсотків вартості товару – безпосереднього предмета порушення митних правил, що становить 40 895 грн 27 коп., з конфіскацією цього товару (транспортного засобу).

1.2. Романенко Н.Є. твердить, що „притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення, що має наслідком адміністративне стягнення у вигляді надмірного адміністративного штрафу з обов'язковою конфіскацією, який є співмірним із кримінальним покаранням, має ґрунтуватися на конституційних принципах та юридичних презумпціях, а конкретна санкція за порушення митних правил за ч. 1 ст. 483 Митного кодексу України має бути справедливою та відповідати принципів домірності, адекватності наслідків, які спричинені санкціями, шкоді від порушення митних правил“.

На думку автора клопотання, „зміст безальтернативної санкції ч. 1 ст. 483 Митного кодексу України, яка передбачає тільки штраф із обов'язковою конфіскацією, виключає оцінювання індивідуальної ситуації судом, чим створює перешкоди для судової дискреції, фактично, унеможлиблює її“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що з оспорюваних приписів Кодексу випливає, що „законодавець визначив міру адміністративної відповідальності, яка не є справедливою і не відповідає легітимній меті“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Романенко Н.Є. цитує приписи Конституції України, Кодексу, Кодексу України про адміністративні правопорушення, посилається на Рішення Конституційного Суду України від 5 липня 2023 року № 5-р(П)/2023 (далі – Рішення), а також на судові рішення у своїй справі, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Романенко Н.Є., твердячи про невідповідність Конституції України (неконституційність) абзацу другого частини першої статті 483 Кодексу, не вказала, яким чином застосування оспорюваних приписів Кодексу порушило її конституційні права, а лише обмежилася цитуванням приписів Основного Закону України, Кодексу, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Рішення, детальним описом обставин своєї справи та фактично висловила незгоду із результатом її розгляду в судах. Автор клопотання навів власне розуміння безальтернативності змісту санкції частини першої статті 483 Кодексу та надав оцінку виконання Рішення законодавцем.

Конституційний Суд України неодноразово вказував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й обґрунтувати, як саме закон (його окремі приписи), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 10 травня 2023 року № 35-у(ІІ)/2023]; цитування Конституції України, юридичних позицій Конституційного Суду України, наведення змісту законів України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних норм закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності [ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018, Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 22 березня 2023 року № 3-уп(І)/2023]; незгоду з судовими рішеннями не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень закону [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(ІІ)/2018, від 23 лютого 2022 року № 5-у(ІІ)/2022, від 7 вересня 2022 року № 5-уп(ІІ)/2022].

Наведене свідчить, що Романенко Н.Є. не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності абзацу другої частини першої статті 483 Кодексу, а отже, не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Романенко Наталії Євгеніївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другої частини першої статті 483 Митного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**